

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש מעילה בקונמות או לא?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											◇
מקום שנטולין עליה שכר, תיפול הנאה להקדש	אמר ליה [רב נחמן], תניתיה:											◇
למימרא כי הקדש, מה הקדש יש בו מעילה, אף קונמות יש בהן מעילה.												!
כתנאי:												■
קונם ככר זו הקדש, ואכלה בין הוא ובין חבירו - מעל, לפיכך יש לה פדיון, ככר זו עלי להקדש, ואכלה הוא - מעל, חבירו - לא מעל, לפיכך אין לה פדיון, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]											◇
בין כך ובין כך לא מעל, לפי שאין מעילה בקונמות.	חכמים:											◇
ככרי עליך ונתנה לו במתנה, מי מעל? למעול נותן - הא לא אסירא עליה, למעול מקבל - יכול דאמר היתירא בעיתי אסורא לא בעיתי?	רב אחא בריה דרב אייא לרב אשי:											◇
מקבל מעל לכשיציא, שכל המוציא מעות הקדש לחולין כסבור של חולין הוא - מועל, אף זה מועל.	אמר ליה: [רב אשי]											◇
ותורם את תרומתו ומעשרותיו לדעתו												■
ומקריב עליו קיני זבין, קיני זבות, קיני יולדות, חטאות ואשמות												■
ומלמדו מדרש, הלכות ואגדות, אבל לא ילמדנו מקרא, אבל מלמד הוא את בניו ואת בנותיו מקרא.												■
הני כהני, שלוחי דידן הוו או שלוחי דשמיא?	איבעיא להו:											◇
למאי נפקא מינה?												⚡
למודר הנאה, אי אמרת שלוחי דידן הוו - הא מהני ליה ואסור, ואי אמרת שלוחי דשמיא - שרי מאי?												◇
מקריב עליו קיני זבין כו'	ת"ש, דתנן:											◇
אי אמרת שלוחי דידן, קא מהני ליה.												⚡
וליתעמיך, ליתני: מקריב עליו קרבנות												!
אלא מחוסרי כפרה שאני												!
הכל צריכין דעת חוץ ממחוסרי כפרה, שהרי אדם מביא קרבן על בניו ועל בנותיו הקטנים, שנאמר: (ויקרא טו) זאת תורת הזב, בין גדול בין קטן.	דא"ר יוחנן:											◇
אלא מעתה, לר' יוחנן (ויקרא יג) זאת תורת היולדת וגו' - בין קטנה ובין גדולה, קטנה בת לידה היא?												⚡
שלוש נשים משמשות במוך: קטנה, ומעוברת, ומניקה, קטנה - שמא תתעבר ותמות	והא תני רב ביבי קמיה דרב נחמן:											⚡
ההיא זאת תורת היולדת - בין פקחת בין שוטה, שכן אדם מביא קרבן על אשתו שוטה, כדברי רבי יהודה												!
אדם מביא קרבן עשיר על אשתו, וכל קרבנות שהייבת, שכך כותב לה: ואחריות דאית ליך עלי מן קדמת דנא.	דתניא, רבי יהודה:											!
אם היה כהן, יזרוק עליו דם חטאתו ודם אשמן	מתיב רב שימי בר אבא:											⚡
דם חטאתו של מצורע ודם אשמו של מצורע, דכתיב: (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע, בין גדול ובין קטן.												!
הכהנים שפיגלו במקדש, מזידין - חייבין הא שוגגין - פטורין, אלא שפיגולן פיגול	[תנן]											⚡
אי אמרת בשלמא שלוחי דשמיא הוו, היינו שפיגולן פיגול, אלא אי אמרת שלוחי דידן הוו, אמאי פיגולן פיגול? לימא ליה: שליחא שותיך לתקוני ולא לעוות?												⚡
שאני גבי פיגול, דאמר קרא: (ויקרא ז) לא יחשב לו, מכל מקום.	אמרין:											!
הכל צריכין דעת חוץ ממחוסר כפרה, שהרי אדם מביא קרבן על בניו ועל בנותיו הקטנים.	גופא, א"ר יוחנן:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, יביא אדם חטאת חלב על חבירו, שכן אדם מביא על אשתו שוטה, כר' יהודה												◇
הפריש חטאת חלב על חבירו - לא עשה כלום	אלמה א"ר אלעזר:											◇
אשתו שוטה היכי דמי?												◇
אי דאכלה כשהיא שוטה												◇
לאו בת קרבן היא												◇
ואי דאכלה כשהיא פקחת ונשתתית												◇
אכל חלב והפריש קרבן ונשתתה, וחזר ונשתתה - פסול, הואיל ונדחה ידחה.	הא א"ר ירמיה אמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן:											◇
אלא מעתה, יביא אדם פסח על חבירו, שכן אדם מביא על בנו ועל בנותיו הקטנים												◇
הפריש פסח על חבירו - לא עשה כלום	אלמה אמר ר' אלעזר:											◇
(שמות יב) שה לבית אבות לאו דאורייתא.	רבי זירא:											◇
וממאי?												◇
האומר לבניו הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים, כיון שהכניס ראשון ראשו ורובו - זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו	מדתבן:											◇
ואי אמרת שה לבית דאורייתא, על בישרא קאי ומזכי להו?												◇
אלא למה להו דאמר להון אבוהון?												◇
כדי לזרון במצות.												◇
מעשה היה וקדמו בנות לבנים, ונמצאו בנות זריות ובנים שפלים.	תניא נמי הכי:											◇
ותורם את תרומותיו כו'.												◇
התורם משלו על של חבירו, צריך דעתו או לא? מי אמרינן כיון דזכות הוא לו לא צריך דעת, או דלמא מצוה דיליה היא וניחא ליה למיעבדיה?	איבעיא להו:											◇
תורם את תרומותיו ואת מעשרותיו לדעתו	ת"ש:											◇
במאי עסקינן?												◇
אילימא משל בעל הכרי על של בעל הכרי												◇
ולדעתו דמאן?												◇
אילימא לדעתו דיליה,												◇
מאן שוויה שליח?												◇
אלא לדעתו דבעל הכרי												◇
הא קמהני ליה דקעביד שליחותיה												◇
אלא משלו על של הכרי												◇
ולדעתו דמאן?												◇
אילימא לדעתו דבעל הכרי												◇
הא קמהני ליה												◇
אלא לאו לדעתיה דנפשיה, ומשלו תורם על של חבירו												◇
וא"א צריך דעת, הא קמהני ליה												◇
אלא לאו אין צריך דעת.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

נדרים-אין בין המודר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לעולם משל בעל הכרי על בעל הכרי											!	◇	לו:		
באומר כל הרוצה לתרום יבא ויתרום	כדאמר רבא:										!	◇	לו:		
הכי נמי באומר וכו'.											!		לו:		
התורם משלו על של חבריו, טובת הנאה של מי? מי אמרין אי לאו פירי דהאיך מי מתקנא כריא דההוא, או דלמא אי לאו כריא דההוא לא הויין פירי דהדין תרומה?	בעא מיניה רבי ירמיה מר' זירא:											^	◇	לו:	
אמר קרא: (דברים יד) את כל תבואת זרעך ונתת.	א"ל: [רבי זירא]											!	◇	לו:	
תורם את תרומותיו ואת מעשרותיו לדעתו	איתיביה: [רבי ירמיה]											;	◇	לו:	
ואי אמרת טובת הנאה דבעל הכרי, הא קא מהני ליה												;		לו:	
אלא ש"מ טובת הנאה דליה												;		לו:	
לא, משל בעל הכרי על של בעל הכרי ולדעתו דבעל הכרי, באומר כל הרוצה לתרום יבא ויתרום.	אמרי:											!	◇	לו:	
המקדיש מוסיף חומש, ומתכפר עושה תמורה, והתורם משלו על שאינו שלו - טובת הנאה שלו.	ת"ש, דאמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן:											!	◇	לו:	
מלמדו מדרש, הלכות ואגדות, אבל לא ילמדנו מקרא.													■	לו:	
מקרא מ"ט לא ילמדנו?													^	לו:	
משום דקמהני ליה													!	לו:	
מדרש נמי קמהני ליה													;	לו:	
במקום שנוטלין שכר על המקרא ואין נוטלין שכר על המדרש.	שמואל:												!	לו:	
מאי פסקא?													;	לו:	
הא קמ"ל, דאפילו במקום שנוטלין שכר, על המקרא שרי למשקל, על המדרש לא שרי למשקל.													!	לו:	
מאי שנא מדרש דלא? דכתיב: (דברים יד) ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם, וכתיב: (דברים יד) ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה', מה אני בחנם אף אתם נמי בחנם, מקרא נמי בחנם													;	לו:	
שכר שימור	רב:												!	◇	לו:
שכר פיסוק טעמים.	רבי יוחנן:												!	◇	לו:
לא ילמדנו מקרא	תנן:												;	לו:	
בשלמא למאן דאמר שכר פיסוק טעמים, היינו דלא ילמדנו, אלא למאן דאמר שכר שימור, גדול בר שימור הוא?													;	לו:	
בקטן קתני.													!	לו:	
אי בקטן, אימא סיפא:													;	לו:	
אבל מלמד את בניו מקרא	[סיפא]												;	לו:	
קטן בר בניו הוא?													;	לו:	
לא ילמדנו מקרא בקטן, אם היה גדול, מלמדו לו ולבניו מקרא.	חסורי מחסרא והכי קתני:												!	◇	לו:
תינוקות לא קורין בתחילה בשבת אלא שונין בראשון	מיתיבי:												;	לו:	
בשלמא למאן דאמר שכר פיסוק טעמים, היינו דאין קורין בתחילה בשבת, אלא למאן דאמר שכר שימור, אמאי אין קורין בתחילה בשבת ואמאי שונין בראשון? הא איכא שכר שימור דשבת													;	לו:	
וליעטמך, שכר פיסוק בשבת מי אסור? הבלעה היא, והבלעה מישרא שרי?													;	לו:	
השוכר את הפועל לשמור את התינוק, לשמור את הפרה, לשמור את הזרעים - אין נותנין לו שכר שבת, לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ואם היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - נותן לו שכר שבת, לפיכך אם אבדו חייב באחריותן	דתניא:												;	לו:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מזבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא גבי שבת היינו טעמא דאין קוראין בתחילה, משום דיפנו אבהתהון דינוקי למצותא דשבתא.												◊	לז:	
ואיבעית אימא: משום דבשבתא אכלין ושתין ויקיר עליהון עלמא													◊	לז:
שינוי וסת תחילת חולי מעיים.	כדאמר שמואל:											■	◊	לז:
ולמאן דאמר שכר פיסוק טעמים, מ"ט לא אמר שכר שימור?												◊	לז:	
קסבר: בנות מי קא בעיין שימור?													◊	לז:
ולמ"ד שכר שימור, מ"ט לא אמר שכר פיסוק טעמים?												◊	לז:	
קסבר: (שכר) פיסוק - טעמים דאורייתא הוא													◊	לז:
מ"ד: (בחמיה ח) ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא?	דא"ר איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב:												◊	לז:
ויקראו בספר תורת האלהים - זה מקרא														לז:
מפורש - זה תרגום														לז:
ושום שכל - אלו הפסוקים														לז:
ויבינו במקרא - זה פיסוק טעמים													◊	לז:
אלו המסורות.	ואמרי לה:												◊	לז:
מקרא סופרים, ועיטור סופרים, וקריין ולא כתיבן, וכתיבן ולא קריין - הלכה למשה מסיני.	רבי יצחק:												◊	לז:
מקרא סופרים: ארץ, שמים, מצרים.														לז:
עיטור סופרים: (בראשית יח) אחר תעבורו, (בראשית כד) אחר תלך, (במדבר לא) אחר תאסף, (תהלים סח) קדמו שרים אחר נוגנים, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל.														לז:
קריין ולא כתיבן: (שמואל ב' ח) פרת דבלכתו, (שמואל ב' טז) איש דכאשר ישאל איש בדבר האלהים, (ירמיהו לא) באים דנבנתה, (ירמיהו נ) לה דפליטה, (רות ב) את דהגד הגוד, אלי דהגורן, (רות ג) אלי דהשעורים, הלין קריין ולא כתבן.														לז:
וכתבן ולא קריין: (מלכים ב' ה) נא דיסלה (דברים ו) זאת דהמצוה, (ירמיהו נא) ידרוך דהדורוך, (יחזקאל מח) חמש דפאת נגב, (רות ג) אם דכי גואל, הלין כתבן ולא קריין.														לז:
במערבא פסקין להדין פסוקא לתלתא פסוקין: (שמות יט) ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן.	רב אחא בר אדא:												◊	לת.
לא העשיר משה אלא מפסולתן של לוחות, שנאמר: (שמות לד) פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים, פסולתן שלך יהא.	רבי חמא בר' חנינא:												◊	לת.
לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו, שנאמר: (שמות לד) כתב לך פסל לך, מה פסולתן שלך אף כתבן שלך, משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל, ועליו הכתוב אומר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך וגו'.	רבי יוסי בר' חנינא:												◊	לת.
(דברים ד) ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם	מתיב רב חסדא:											◊	לת.	
ואותי צוה, ואני לכם.													!	לת.
(דברים ד) ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי													◊	לת.
אותי צוה, ואני לכם.													!	לת.
(דברים לא) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת													◊	לת.
השירה לחודה.													!	לת.
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל													◊	לת.
אלא פילפולא בעלמא.													!	לת.
אין הקב"ה משרה שכינתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו, וכולן ממה.	רבי יוחנן:												◊	לת.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מיבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גבור, דכתיב: (שמות מ) ויפרוש את האהל על המשכן			■										לה.
משה רבינו פרסו	ואמר מר:	■	■										לה.
וכתיב: (שמות כו) עשר אמות ארך הקרש וגו'.		■	■										לה.
אימא: דאריך וקטין	ז		■										לה.
אלא מן הדין קרא, דכתיב: (דברים ט) ואתפוש בשני הלוחות ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם			■	■								◇	לה.
הלוחות - ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה.	ותניא:	■	■	■									לה.
עשיר, פסל לך - פסולתן שלך יהא.			■	■								◇	לה.
הכם			■	■									לה.
חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכולם נתנו למשה חסר אחת, שנאמר: (תהלים ה) ותחסרהו מעט מאלהים.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:	■	■	■								◇	לה.
עניו, דכתיב: (במדבר יב) והאיש משה עניו מאד.			■	■								◇	לה.
כל הנביאים עשירים היו, מנלן? ממשה ומשמואל מעמוס ומיונה.	רבי יוחנן:		■	■								◇	לה.
משה, דכתיב: (במדבר טז) לא חמור אחד מהם נשאתי, אי בלא אגרא, לאפוקי מאן דשקל בלא אגרא? אלא דאפי' באגרא.			■	■									לה.
דילמא משום דעני הוה	ז		■	■									לה.
אלא מן פסל לך - פסולתן יהא שלך.			■	■								◇	לה.
שמואל, דכתיב: (שמואל א' ב) הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי, אי בחנם, לאפוקי מאן דשקל בחנם? אלא דאפילו בשכר.			■	■									לה.
דלמא דעני הוה	ז		■	■									לה.
אלא מהכא: (שמואל א' ז) ותשובתו הרמתה כי שם ביתו			■	■								◇	לה.
כל מקום שהלך ביתו עמו.	ואמר רבא:	■	■									◇	לה.
גדול מה שנאמר בשמואל יותר משנאמר במשה, דאילו במשה רבינו כתיב: לא חמור אחד מהם נשאתי דאפי' בשכר, ואילו גבי שמואל אפי' ברצון לא שכרו, דכתיב: (שמואל א' יב) ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו וגו'.	רבא:	■	■									◇	לה.
עמוס, דכתיב: (עמוס ז) ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים			■	■								◇	לה.
ארי מרי גיתי אנא ושקמין לי בשפלתא וגו'.	כדמתרגם רב יוסף:	■	■										לה.
יונה, דכתיב: (יונה א) ויתן שכרה וירד בה			■	■								◇	לה.
שנתן שכרה של ספינה כולה.	וא"ר יוחנן:	■	■										לה.
שכרה של ספינה היא ד' אלפים דינרי דהבא.	רבי רומנוס:	■	■	■									לה.
בתחלה היה משה למד תורה ומשכחה, עד שניתנה לו במתנה, שנאמר: (שמות לא) ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו:	וא"ר יוחנן:		■									◇	לה.
וזן את אשתו ואת בניו אע"פ שהוא חייב במזונותן.												■	לה.
ולא יזון את בהמתו (שמות לא) בין טמאה בין טהורה	[רבנן]											◆	לה.
זן את הטמאה ואינו זן את הטהור.	רבי אליעזר:											◆	לה.
מה בין טמאה לטהורה?	אמרו לו: [רבנן]											ז	לה.
שהטהורה - נפשה לשמים וגופה שלו, וטמאה - נפשה וגופה לשמים.	אמר להו: [רבי אליעזר]											!	לה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
אף הטמאה נפשה לשמים וגופה שלו, שאם ירצה הרי הוא מוכרה לעובדי כוכבים או מאכילה לכלבים.	אמרו לו: [רבנן]												לח: ☐
המודר הנאה מחבירו - מותר להשיא לו בתו.	רב יצחק בר חנניה אמר רב הונא:												לח: ☐
במאי עסקינן? אילימא בשנכסי אבי כלה אסורין על החתן, הרי מוסר לו שפחה לשמשן אלא בנכסי חתן אסורין על אבי כלה, גדולה מזו אמרו: זן את אשתו ואת בניו ואע"פ שהוא חייב במזונותן, ואת אמרת: מותר להשיא לו בתו	הוי בה רבי זירא:												לח: ☐
לעולם בשנכסי אבי כלה אסורים על החתן, ובבתו בוגרת ומדעתה.	תניא נמי הכי:												לח: ☐
המודר הנאה מחבירו - אסור להשיא לו בתו, אבל משיאו בתו בוגרת ומדעתה.	המדיר בנו לתלמוד תורה - מותר למלאות לו חבית של מים ולהדליק לו את הנר	רבי יעקב:											לח: ☐
לצלוח לו דג קטן.	רבי יצחק:												לח: ☐
המודר הנאה מחבירו - מותר להשקותו כוס של שלום.	ר' ירמיה אמר רבי יוחנן:												לח: ☐
מאי ניהו?													לח: ☐
כוס של בית האבל.	הכא תרגימו:												לח: ☐
כוס של בית המרחץ.	במערבא אמרי:												לח: ☐
ולא יזון את בהמתו בין כו'.	ולא יזון את בהמתו בין טמאה בין טהורה.	תניא, יהושע איש עוזא:											לח: ☐
זן עבדיו ושפחותיו הכנענים, ולא יזון את בהמתו בין טמאה בין טהורה.	מאי טעמא?												לח: ☐
עבדיו ושפחותיו הכנענים למנחרותא עבידן, בהמה לפטומא עבידא.	המודר הנאה מחבירו ונכנס לבקרו - עומד אבל לא יושב	ומרפאו רפואת נפש אבל לא רפואת ממון.											לח: ☐
במאי עסקינן?													לח: ☐
אי בשנכסי מבקר אסורין על חולה													לח: ☐
אפילו יושב נמי													לח: ☐
אי בשנכסי חולה אסורין על המבקר													לח: ☐
אפי' עומד נמי לא													לח: ☐
לעולם בשנכסי מבקר אסורין על החולה, ובמקום שנוטלין שכר על הישיבה ואין נוטלין שכר על העמידה.	שמואל:												לח: ☐
מאי פסקא?													לח: ☐
הא קא משמע לן, דאף במקום שנוטלין שכר, על הישיבה בעי למשקל, על העמידה לא בעי למשקל.	ואיבעית אימא, כדרכי שמעון בן אליקים:												לח: ☐
גזירה שמא ישא בעמידה	[רבי שמעון בן אליקים]												לח: ☐
הכא נמי גזירה שמא ישא ביישיבה.													לח: ☐
לעולם בשנכסי חולה אסורין על המבקר, וכגון דלא אדריה מן חיותיה.	עולא:												לח: ☐
אי הכי, אפילו יושב נמי													לח: ☐
הא אפשר בעמידה.													לח: ☐
חלה הוא - נכנס לבקרו, חלה בנו - שואלו בשוק	מיתבי:												לח: ☐

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

נדרים-אין בין המודר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא לעולא, דאמר: בשנכסי חולה אסורין על המבקר, וכגון דלא אדריה מן חיותיה - שפיר, אלא לשמואל, דאמר: בשנכסי מבקר אסורין על החולה, מאי שנא הוא ומאי שנא בנו?										⚡		לט
מתניתין - בשנכסי מבקר אסורין על החולה, ברייתא - בשנכסי חולה אסורין על המבקר.	אמר לך: [שמואל]									!	◇	לט
מאי פסקא?										⚡		לט
שמואל מתניתין קשיתיה, מאי איריא דתני, עומד אבל לא יושב? שמע מינה דנכסי מבקר אסורין על החולה.	רבא:									!	◇	לט
רמז לביקור חולין מן התורה מנין? שנאמר: (במדבר טז) אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל אדם וגו'.	ריש לקיש:										◇	לט
מאי משמע?										⚡		לט
אם כמות כל האדם ימותון אלה, שהן חולים ומוטלים בעריסתן ובני אדם מבקרים אותן, מה הבריות אומרים? לא ה' שלחני לזה.	רבא:									!		לט
(במדבר טז) אם בריאה יברא ה' - אם בריאה גיהנם - מוטב תהיה, אם לאו - יברא ה'.	דרש רבא:									■	◇	לט
איני?										⚡		לט
שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם, אלו הן: תורה, ותשובה, גן עדן, וגיהנם, כסא הכבוד, ובית המקדש, ושמו של משיח	והא תניא:									⚡	◇	לט
תורה - דכתיב: (משלי ח) ה' קנני ראשית דרכו וגו'										■	⚡	לט
תשובה - דכתיב: (תהלים צ) בטרם הרים יולדו ותחולל וגו' (תהלים צ) תשב אנוש עד דכא וגו'										■	⚡	לט
גן עדן - דכתיב: (בראשית ב) ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם וגו'										■	⚡	לט
גיהנם - דכתיב: (ישעיהו ל) כי ערוך מאתמול תפתח										■	⚡	לט
כסא כבוד - דכתיב: (תהלים צג) נכון כסאך מאז										■	⚡	לט
בית המקדש - דכתיב: (ירמיהו יז) כסא כבוד מרום מראשון										■	⚡	לט
שמו של משיח - דכתיב: (תהלים עב) יהי שמו לעולם וגו'										■	⚡	לט
אלא הכי קאמר: אי איברי ליה פומא - מוטב, ואם לא - יברא ה'.										■	◇	לט
והכתיב: (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש										⚡	◇	לט
הכי קאמר: אי הכא לא מקרב פומא להכא ליקרב.										■	◇	לט
מאי דכתיב: (חבקוק ג) שמש ירח עמד זבולה, שמש ירח זבול מאי בעיין? והא ברקיע קביעי מלמד, שעלו שמש וירח מרקיע לזבול ואמרו לפניו: רבונו של עולם, אם אתה עושה דין לבן עמרם אנו מאירים, ואם לאו - אין אנו מאירין באותה שעה ירה בהן חיצים וחניתות, אמר להם: בכל יום ויום משתחווים לכם ואתם מאירים, בכבודי לא מחיתם, בכבוד בשר ודם מחיתם ובכל יום ויום יורין בהן חיצין וחניתות ומאירים, שנא: (חבקוק ג) לאור חציך יהלכו וגו'.	דרש רבא, ואמרי לה: אמר ר' יצחק:									■	◇	לט
ביקור חולים אין לה שיעור.	תניא:										◇	לט
מאי אין לה שיעור?											^	לט
אין שיעור למתן שכרה	סבר רב יוסף למימר:									!		לט
וכל מצות מי יש שיעור למתן שכרן?	אמר ליה אביי:									⚡		לט
הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות	והא תנן:									■	⚡	לט
אפי' גדול אצל קטן.	אלא אמר אביי:									!	◇	לט
אפי' מאה פעמים ביום.	רבא:									!	◇	לט
כל המבקר חולה - נוטל אחד ממששים בצערו.	רבי אחא בר חנינא:										◇	לט

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם כן, ליעלוך שיתין ולוקמוך	אמרי ליה:											לט:
כעישורייתא דבי רבי, ובבן גילו	אמר ליה: [רבי אחא בר חנינא]											לט:
בת הניזונית מנכסי אחין נוטלת עישור נכסים	דתניא, רבי:											לט:
לדברך, מי שיש לו עשר בנות וכן, אין לו לבן במקום בנות כלום	אמרו לו לרבי:											לט:
ראשונה נוטלת עישור נכסים, שניה - במה ששיירה, שלישית - במה ששיירה, וחזרות וחולקות בשוה.	אמר להן: [רבי]											לט:
רב חלבו חלש	רב חלבו באיש, לא איכא דקא אתי											לט:
לא כך היה מעשה? בתלמיד אחד מתלמידי ר' עקיבא שחלה, לא נכנסו חכמים לבקרו, ונכנס ר' עקיבא לבקרו, ובשביל שכיבדו וריבצו לפניו היה. א"ל: רבי, החייתני?	נפק אכריו רב כהנא:											מ.
כל מי שאין מבקר חולים - כאילו שופך דמים.	אמר להו: [רב כהנא]											מ.
כל המבקר את החולה - גורם לו שיחיה, וכל שאינו מבקר את החולה - גורם לו שימות.	יצא ר' עקיבא ודרש:											מ.
מאי גרמא?	כי אתא רב דימי אמר:											מ.
אילמא כל המבקר את החולה - מבקש עליו רחמים שיחיה, וכל שאין מבקר את החולה - מבקש עליו רחמים שימות												מ.
שימות ס"ד?												מ.
אלא, כל שאין מבקר חולה - אין מבקש עליו רחמים לא שיחיה ולא שימות.												מ.
רבא, יומא קדמאה דחליש אמר להון: לא תיגלו לאיניש, דלא לתרע מזליה, מכאן ואילך, אמר להון: פוקו ואכריו בשוקא, דכל דסני לי ליחדי לי, וכתבי: (משלי כד) בנפול אויבך אל תשמח וגו', ודרחים לי ליבעי עלי רחמי.	[רבא]											מ.
כל המבקר את החולה - ניצול מדינה של גיהנם, שנאמר: (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו י"י, אין דל אלא חולה, שנאמר: (ישעיהו לח) מדלה יבצעני, אי נמי, מן הדין קרא: (שמואל ב' יג) מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר וגו', אין רעה אלא גיהנם, שנאמר: (משלי טז) כל פעל י"י למענהו וגם רשע ליום רעה.	רב:											מ.
ואם ביקר מה שכרו?												מ.
מה שכרו? כדאמר: ניצול מדינה של גיהנם												מ.
אלא מה שכרו בעוה"ז?												מ.
(תהלים מא) י"י ישמרהו ויחייהו ואושר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו, י"י ישמרהו - מיצר הרע, ויחייהו - מן היסורין, ואושר בארץ - שיהו הכל מתכבדין בו, ואל תתנהו בנפש אויביו - שידמנו לו ריעים כנעמן שריפו את צרעתו, ואל יודמנו לו ריעים כרחבעם שחילקו את מלכותו.												מ.
אם יאמרו לך ילדים בנה, וזקנים - תתור, שמע לזקנים ואל תשמע לילדים, שבנין ילדים סתירה וסתירת זקנים בנין, וסימן לדבר: (מלכים א' יב) רחבעם בן שלמה.	תניא, ר"ש בן אלעזר:											מ.
לא ליסעוד איניש קצירא לא בתלת שעי קדמייתא ולא בתלת שעי בתרייתא דיומא, כי היכי דלא ליסח דעתיה מן רחמי, תלת שעי קדמייתא - רווחא דעתיה, בתרייתא - תקיף חולשיה.	רב שישא בריה דרב אידי:											מ.
מניין שהקב"ה זן את החולה? שנאמר: (תהלים מא) י"י יסעדנו על ערש דוי וגו'.	רבין אמר רב:											מ.
מניין שהשכינה שרויה למעלה ממטתו של חולה? שנאמר: י"י יסעדנו על ערש דוי.	ואמר רבין אמר רב:											מ.
הנכנס לבקר את החולה, לא ישב לא על גבי מטה ולא על גבי ספסל ולא על גבי כסא, אלא מתעטף ויושב ע"ג קרקע, מפני שהשכינה שרויה למעלה ממטתו של חולה, שנאמר: י"י יסעדנו על ערש דוי.	תניא נמי הכי:											מ.
מטרא במערבא סהדא רבה פרת.	ואמר רבין אמר רב:											מ.
ופליגא דשמואל												מ.
נהרא מכיפיה מתברך.	דאמר שמואל:											מ.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא חולי מעיים משום כסופא, אלא חולי העין ומחושי הראש מ"ט?									⚡			
משום דרב יהודה									!			
דיבורא קשיא לעינא ומעלי לאישתא.	דאמר רב יהודה:								!		◊	
האי אישתא, אי לאו דפרוונקא דמלאכא דמותא, מעלי כחזרא לדיקלי חד לתלתין יומין, וכי תירייקי לגופא.	רבא:										◊	
לא היא ולא תירייקה.	רב נחמן בר יצחק:									■	◊	
ערסן יפה לחולה לרפואתו.	רבה בר יונתן אמר רב יהואל:										◊	
מאי ערסן?									^			
חושלא דשערי עתיקתא דריש נפיא.	רבי יונתן:								!		◊	
בעיין בישולא כעין בישרא דתורא.	אביי:									■		
סמידי דשערי עתיקתא דריש נפיא.	רב יוסף:								!		◊	
בעיין בישולא כבשרא דתורא.	אביי:									■		
בורדס אין מבקרים, ואין מזכירין שמו.	רבי יוחנן:										◊	
מ"ט?											^	
מפני שהוא כמעין הנובע.	רבי אלעזר:								!		◊	
למה נקרא שמו בורדס? שהוא כמעין הנובע.	וא"ר אלעזר:									■		
ומרפאהו רפואת הנפש כו'.											■	<
היכי קתני?											^	
אילימא דרפואת נפש בחנם, רפואת ממון בשכר											!	
ליתני הכי: מרפאהו בחנם אבל לא בשכר											⚡	
אלא רפואת נפש - גופו, רפואת ממון - בהמתו.											!	◊
אבל אומר לו סם פלוני יפה לה, סם פלוני רע לה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:										■	◊
ורוחץ עמו באמבטי גדולה, אבל לא בקטנה וישן עמו במטה	[ת"ק]										♦	■
בימות החמה, אבל לא בימות הגשמים, מפני שהוא מהנהו	רבי יהודה:										♦	■
ומיסב עמו על המטה, ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחוי, אבל אוכל הוא עמו מן התמחוי החוזר.												■
לא ירחץ עמו באמבטי, ולא ישן עמו במטה, בין גדולה בין קטנה, דברי רבי מאיר	תניא: [רבי מאיר]										♦	■
גדולה בימות הגשמים, וקטנה בימות החמה - מותר.	רבי יהודה:										♦	■
רוחץ עמו באמבטי גדולה, ומזיע עמו בקטנה.											■	◊
אבל מיסב עמו על המטה, ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחוי, אבל אוכל הוא מן התמחוי החוזר.											■	◊
מן התמחוי החוזר לבעה"ב.	רבי יוסי בר חנינא:										■	
לא יאכל עמו מן האבוס שלפני הפועלים ולא יעשה עמו באומן, דברי רבי מאיר	[רב מאיר]										♦	■
עושה והוא ברחוק ממנו.	חכמים:										♦	■
בקרוב לא פליגי דאסיר דקא מרפי לה לארעא קמיה, כי פליגי. ברחוק												◊
גזרינן רחוק משום קרוב	רבי מאיר סבר:										♦	■

central point for summary and review- וחזרה לסיכום insertion of an earlier segment- קודמת story- מעשה O	disputants- חולקים ♦ statement- מימרא ■
---	--

Talmud Navigator

נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא	רבנן סברי:	מא:
לא גזרינן.	רבנן סברי:	מא: